

z dnia 13 maja 2014 r.

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA USTROŃ**

z dnia 2014 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach skargi Pana Czesława Michalak wraz z odpowiedzią na skargę

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.)

Rada Miasta Ustroń uchwala:

§ 1.

Przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach skargę Pana Czesława Michalak na Uchwałę Rady Miasta Ustroń Nr XII/126/2011 z dnia 27 października 2011 r. w sprawie zmiany fragmentu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ustroń w rejonie ulic A.Brody, Grażyńskiego, al. Legionów, Parkowej, Hutniczej, 3 Maja, Partyzantów oraz projektowanego odcinka ulicy zbiorczej łączącej ul. Partyzantów z ul. A.Brody wraz z odpowiedzią na skargę – jak w załączniku do uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza Burmistrzowi Miasta Ustroń.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Wojewódzki Sad Administracyjny
w Gliwicach
ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2
44-101 Gliwice**

Skarżący: Czesław Michalak, zam. Ul. Wrocławska 59/43, 41-902 Bytom
reprezentowany przez radcę prawnego Bartłomieja Piskorza,
adres do doręczeń: Kancelaria Radcy Prawnego,
ul. Starowiejska 26, 44-193 Knurów

Organ: Rada Miasta Ustroń
43-450 Ustroń, Rynek 1,

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54§2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz.U. z 2012r., poz. 270 z późn.zm.)

Rada Miasta Ustroń przekazuje skargę Czesława Michalaka, reprezentowanego przez radcę prawnego Bartłomieja Piskorza o stwierdzenie w całości nieważności uchwały Nr XII/126/2011 Rady Miasta Ustroń z dnia 27 października 2011r. w sprawie zmiany fragmentu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ustroń w rejonie ulic A. Brody, Grażyńskiego, Al. Legionów, Parkowej, Hutniczej, 3 Maja, Partyzantów oraz projektowanego odcinka ulicy zbiorczej łączącej ul. Partyzantów z ul. A. Brody

wnosząc o:

- 1) oddalenie skargi w całości z uwagi na jej bezzasadność,
- 2) odmówienie wstrzymania wykonania zaskarżonej uchwały,
- 3) zwrot kosztów postępowania, w tym zwrot kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadnienie

Czesław Michalak reprezentowany przez radcę prawnego Bartłomieja Piskorza pismem z dnia 24 kwietnia 2014r. (data wpływu 28 kwietnia 2014r.) złożył skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem Rady Miasta Ustroń na Uchwałę Nr XII/126/2011 Rady Miasta Ustroń w sprawie zmiany fragmentu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ustroń w rejonie ulic A. Brody, Grażyńskiego, Al. Legionów, Parkowej, Hutniczej, 3 Maja, Partyzantów oraz projektowanego odcinka ulicy zbiorczej łączącej ul. Partyzantów z ul. A. Brody – zaskarżając uchwałę w całości i wnosząc o stwierdzenie nieważności uchwały, względnie o stwierdzenie jej niezgodności z prawem oraz o wstrzymanie wykonania zaskarżonej uchwały.

Podjętej uchwale Skarżący zarzucił sprzeczność z prawem polegającą na naruszeniu przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, naruszeniu przepisu art. 43 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (tj. Dz.U. z 2013r., poz. 260), naruszeniu prawa Skarżącego do swobodnego zagospodarowania nieruchomości stanowiącej jego przedmiot własności oraz ograniczeniu jego prawa własności poprzez przeznaczenie nieruchomości nr 355/32 w podjętej uchwale pod drogę publiczną, a nadto sprzeczność podjętej koncepcji w ramach stanu faktycznego nieruchomości z warunkami określonymi w treści rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690).

W uzasadnieniu skargi wskazano, iż koncepcja przeprowadzenia ogólnodostępnej drogi gminnej łączącej ul. Staffa z ul. Pod Skarpą godzi w interes prawny Skarżącego jako współwłaściciela działki nr 355/32, bowiem w praktyce zmierza do naruszenia ustalonego ładu przestrzennego osiedla Zeta Park zaprojektowanego w formie zamkniętej przestrzeni mieszkalnej. Tymczasem podjęta uchwała jak również wstępny projekt podziału wykonany w toku prowadzonego przez Burmistrza Miasta Ustroń postępowania w przedmiocie przyjęcia wstępnego podziału nieruchomości, celem wydzielienia z działki 355/32 działki zajętej pod drogę spowoduje niemożność utrzymania ogrodzenia na całości nieruchomości, naruszeniem dotychczasowej spójnej koncepcji urbanistycznej osiedla, a w konsekwencji do obniżenia wartości nieruchomości. Dalej Skarżący podniósł, iż odległość od aktualnie posadowionego budynku do granicy działki po podziale wynosiłaby w największym miejscu ok. 2 metry, do tego przestrzeń w ramach której miałyby zostać posadowiona gminna droga publiczna pomiędzy budynkiem będącym współwłasnością Skarżącego, a budynkiem posadowionym po przeciwległej stronie planowanej drogi gminnej wynosiłaby ok. 14 metrów. Zdaniem Skarżącego wątpliwości budzi sposób w jaki planuje się posadzić na tak wyodrębnionym pasie gruntu drogę publiczną spełniającą wymogi określone między innymi w ustawie z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych, a zwłaszcza w art. 43 tej ustawy nakazującym posadowienie dróg publicznych gminnych – w szczególności ich zewnętrznej krawędzi jezdni – w odległości co najmniej 6 metrów od obiektów budowlanych w terenie zabudowy. Przy zachowaniu tej normy w praktyce pozostawałyby zaledwie 2 metry na posadowienie gminnej drogi publicznej.

W dalszej części uzasadnienia Skarżący podniósł, iż zmiana planu miejscowego zgodnie z treścią zaskarżonej uchwały jest niespójna z dotychczasowymi działaniami podejmowanymi przez organy administracji samorządowej wobec członków

wspólnoty samorządowej i właścicieli nieruchomości położonych na terenie Miasta Ustroń. Miasto Ustroń wyraziło bowiem zgodę na wydierżawienie części działki nr 346/34 właścicielce nieruchomości nr 346/21, która graniczy z osiedlem Zeta Park. Na działce nr 346/21 został w późniejszym okresie wybudowany budynek, znajdujący się naprzeciwko budynku nr 15 przy ul. Staffa uniemożliwiający zachowanie dla potencjalnej drogi gminnej norm odległości określonych w ustawie o drogach publicznych. Zdaniem Skarżącego udzielenie tytułu prawnego do nieruchomości w postaci umowy dzierżawy, a następnie dokonywanie zmian planu w kierunku dalszego ograniczenia prawa własności współwłaścicieli okolicznych nieruchomości godzą w interesy indywidualnych podmiotów dla niewspółmiernej wobec ograniczeń korzyści w zakresie interesu publicznego, tj. stworzenia połączenia między drogami publicznymi.

Ponadto Skarżący podniósł zarzuty architektoniczne zawarte w dołączonej do skargi opinii architekta, które uznał za własne i uczynił integralną częścią skargi.

Na zakończenie Skarżący zarzucił naruszenie w toku podejmowania zaskarżonej uchwały przepisów prawa dotyczących przeprowadzenia konsultacji społecznych projektu uchwały oraz procedury jej przyjęcia, nie precyzując jednakże na czym miałyby one polegać.

Skarżący pismem z dnia 27 lutego 2014r. wniósł wezwanie do Rady Miasta Ustroń do usunięcia naruszenia prawa, które Organ otrzymał w dniu 6 marca 2014r. Przedmiotem wezwania była Uchwała Nr XII/126/2011 Rady Miasta Ustroń z dnia 27 października 2011r. w sprawie zmiany fragmentu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ustroń w rejonie ulic A. Brody, Grażyńskiego, Al. Legionów, Parkowej, Hutniczej, 3 Maja, Partyzantów oraz projektowanego odcinka ulicy zbiorczej łączącej ul. Partyzantów z ul. A. Brody. W wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa Skarżący zarzucił naruszenie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, naruszenie przepisu art. 43 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (tj. Dz.U. z 2013r., poz. 260), naruszenie prawa Skarżącego do swobodnego zagospodarowania nieruchomości stanowiącej jego przedmiot własności oraz ograniczenie jego prawa własności poprzez przeznaczenie nieruchomości nr 355/32 w podjętej uchwale pod drogę publiczną. W wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa nie znalazły się zarzuty podniesione w skardze, tj. sprzeczność podjętej koncepcji w ramach stanu faktycznego nieruchomości z warunkami określonymi w treści rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690) oraz naruszenie procedury podejmowania przedmiotowej uchwały.

Rada Miasta Ustroń Uchwałą Nr XLIII/475/2014 z dnia 30 kwietnia 2014r. nie uwzględniła wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego Skarżącego.

Odnosząc się do zarzutów merytorycznych zawartych w skardze należy stwierdzić, iż nie zasługują one na uwzględnienie z następujących powodów:

Rada Miasta Ustroń podjęła Uchwałę Nr XII/126/2011 w sprawie zmiany fragmentu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ustroń w rejonie ulic A. Brody, Grażyńskiego, Al. Legionów, Parkowej, Hutniczej, 3 Maja, Partyzantów oraz projektowanego odcinka ulicy zbiorczej łączącej ul. Partyzantów z ul. A. Brody (w dalszej części „uchwała” lub „miejscowy plan zagospodarowania

przestrzennego”). Działka oznaczona numerem 355/32 stanowiąca współwłasność Skarżącego położona jest zgodnie z postanowieniami uchwały w jednostce strukturalnej 1KD-D - tereny dróg dojazdowych.

Zgodnie z przepisem art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. z 2013r., poz. 594 z późn.zm.) – dalej „ustawa” - każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego. Podstawę do wniesienia wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia, a następnie w razie jego nieuwzględnienia skargi do sądu administracyjnego stanowi naruszenie tegoż interesu prawnego lub uprawnienia. W orzecnictwie sądowym i doktrynie ugruntowany jest pogląd, iż interes prawny powinien być rozumiany jako zobiektywizowana, czyli realnie istniejąca potrzeba ochrony prawnej. Stwierdzenie tego interesu sprowadza się do ustalenia związku o charakterze materialno prawnym między powszechnie obowiązującą normą prawa materialnego, a sytuacją prawną konkretnego podmiotu polegającą na tym, że akt stosowania normy materialno prawnej może mieć wpływ na sytuację prawną tego podmiotu (wyrok NSA z dnia 14 kwietnia 2000r., sygn. akt III SA 1876/91). Przy czym interes prawny to interes o charakterze osobistym przez to, że jest własny, zindywidualizowany i konkretny (wyrok NSA z dnia 4 września 201r., sygn. akt II SA 1410/01). Przenosząc powyższe stanowisko na grunt rozpoznawanej sprawy należy stwierdzić, iż Skarżący nie posiada interesu prawnego do zaskarżenia podjętej uchwały w całości, a tak wynika ze złożonej skargi. Skarżący jest współwłaścicielem nieruchomości numer 355/32 i przysługuje mu uprawnienie do wniesienia skargi na uchwałę jedynie w zakresie tej nieruchomości, a nie pozostałych nieruchomości objętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. W postępowaniu toczącym się na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy stroną może być jedynie podmiot, którego interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone. Powyższe oznacza więc, że skarga na uchwałę nie ma charakteru *actio popularis*, zatem do jej wniesienia nie legitymuje ani sprzeczność z prawem zaskarżonej uchwały, ani też stan zagrożenia interesu prawnego lub uprawnienia. Skargę na uchwałę można więc rozpatrywać jedynie "w granicach" interesu prawnego Skarżącego (wyrok NSA z dnia 1 marca 2005 r., sygn. akt OSK 1437/04, wyrok NSA z dnia 25 listopada 2008 r., sygn. akt II OSK 978/08, Lex nr 530031, wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 5 czerwca 2013r., sygn. akt II SA/Bd 270/13).

W niniejszej sprawie oznacza to, że Skarżący posiada uprawnienie do zaskarżenia uchwały jedynie w części dotyczącej działki będącej jego współwłasnością, a nie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w całości.

Odnosząc się do zarzutów Skarżącego dotyczących naruszenia jego prawa własności do nieruchomości nr 355/32 poprzez przeznaczenie jej w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego jako tereny KD-D należy stwierdzić, iż w ramach przysługującego gminie władztwa planistycznego jej właściwe organy kształtują sposób wykonywania prawa własności na danym terenie (art. 6 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym), biorąc pod uwagę m.in. potrzeby interesu publicznego (art. 1 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – tj. Dz.U. z 2012r., poz. 647 z późn.zm.). Dopuszczalne jest zatem w ramach tego władztwa ograniczenie praw właścicielskich, w związku z planowanym nowym przeznaczeniem. Ustawodawca już w art. 64 ust.3 Konstytucji RP wskazał przesłanki dopuszczalności ograniczenia

własności, wskazując, iż ograniczenia takiego można dokonać w drodze ustawy. W tym przypadku nastąpiło to w drodze ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez przyznanie organom gminy władztwa planistycznego. Ponadto ustawodawca w art. 140 Kodeksu cywilnego określił granice prawa własności, którymi są przepisy ustaw, zasady współżycia społecznego oraz społeczno-gospodarcze przeznaczenie prawa. W końcu art. 6 ust.1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym stanowi, iż ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują wraz z innymi przepisami sposób wykonywania prawa własności. Z powyższych przepisów wynika więc jednoznacznie, iż z woli ustawodawcy organy gminy zostały upoważnione do ingerencji w prawo własności innych podmiotów w celu ustalenia przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenów położonych na obszarze gminy. W związku z tym Rada Miasta Ustroń poprzez podjęcie przedmiotowej uchwały posiadała prawo przeznaczenia nieruchomości nr 355/32 jako tereny oznaczone KD-D – tj. tereny dróg dojazdowych i nastąpiło to w zgodzie z obowiązującym prawem, w ramach przysługującego gminie władztwa planistycznego.

W tym miejscu można przytoczyć okoliczności uzasadniające zmianę przeznaczenia działki nr 355/32, czyniąc to jednakże jedynie w celu dokładnego wyjaśnienia takiego stanu rzeczy, bowiem decyzje odnośnie zmiany przeznaczenia nieruchomości, jak już wyżej wykazano, organy gminy podejmują w ramach przyznanych im uprawnień w sposób władczy.

Na podstawie decyzji z dnia 5 maja 2003r. Burmistrz Miasta Ustroń ustalił warunki zabudowy i zagospodarowania terenu na wniosek Zeta Park Sp. z o.o. w Katowicach dla realizacji inwestycji polegającej na budowie zespołu mieszkaniowego Zeta Park w Ustroniu w rejonie ulic Andrzeja Brody, Staffa, Kasprowicza na terenie pgr nr 355/9, 355/8, 355/16, 355/17 oraz części pgr 355/15 stanowiąc w punkcie 9 tej decyzji, iż **„podstawowa obsługa komunikacyjna będzie się odbywała od ul. Partyzantów śladem projektowanej (wynikającej z ustaleń planu ogólnego) ulicy zbiorczej obszarowej oznaczonej symbolem O 8 Zo. Pośrednia obsługa komunikacyjna poprzez układ istniejących dróg osiedlowych – ul. Staffa, Kasprowicza, boczna ul. A. Brody.”** Na etapie prowadzonego przez Starostę Cieszyńskiego postępowania w sprawie pozwolenia na budowę dla przedmiotowej inwestycji Burmistrz Miasta Ustroń dodatkowo uzgodnił, iż **„obsługa komunikacyjna osiedla winna być zrealizowana docelowo od strony ul. Partyzantów śladem projektowanej (wynikającej z ustaleń planu ogólnego) ulicy zbiorczej obszarowej oznaczonej symbolem O 8 Zo. Na czas realizacji inwestycji w/w droga winna być wykorzystywana jako droga technologiczna (pismo Burmistrza Miasta Ustroń z dnia 23 czerwca 2003r. Nr IGG/7331/66/2003).”**

Natomiast decyzją z dnia 18 października 2004r. Burmistrz Miasta Ustroń ustalił warunki zabudowy na wniosek Zeta Park Sp. zo.o. w Katowicach dla realizacji inwestycji polegającej na budowie zespołu zabudowy mieszkalnej wielorodzinnej w Ustroniu w rejonie ulic A.Brody, Staffa oraz Kasprowicza na terenie pgr nr 355/8, 355/15, 35516 III etap dokonując w punkcie 2.3 decyzji ustaleń dotyczących obsługi w zakresie komunikacji i infrastruktury technicznej w następujący sposób: **„obsługa komunikacyjna – określenie dostępu do drogi publicznej – bezpośredni zjazd z ul. Partyzantów śladem projektowanej ulicy zbiorczej obszarowej – pgr nr 327/20, 352 (352/1, 352/2) oraz z ul. A.Brody – pgr nr 361/25.”** Z powyższego wynika więc, iż dojazd do powstającego osiedla Zeta Park miał odbywać się przez projektowaną na etapie wydawania decyzji drogę zbiorczą obszarową – obecnie

ul. Pod Skarpą oraz ul. A. Brody. Natomiast do czasu powstania drogi zbiorczej dojazd ten mógł być realizowany przez istniejące ulice osiedlowe – ul. Staffa lub Kasprowicza. Celem budowy drogi zbiorczej obszarowej było więc między innymi zapewnienie bezpośredniego i łatwego dojazdu do osiedla Zeta Park. Niecelowe bowiem było skierowanie zasadniczego dojazdu do osiedla przez ul. Staffa i Kasprowicza, ponieważ wiązało się to ze wzmożonym ruchem samochodowym na wąskich ulicach osiedlowych, służących przede wszystkim do dojazdu do usytuowanych przy nich domów jednorodzinnych. Tymczasem po wybudowaniu osiedla Zeta Park oraz oddaniu do użytkowania drogi zbiorczej obszarowej – ulicy Pod Skarpą – co nastąpiło w listopadzie 2011r. - właściciele nieruchomości na osiedlu Zeta Park nie umożliwili wjazdu na osiedle z tej drogi, a co więcej postawili trwałe ogrodzenie uniemożliwiające ten wjazd. W związku z tym wzmożony ruch samochodowy na teren osiedla odbywa się w dalszym ciągu wąską ulicą Staffa pomiędzy domami jednorodzinnych. Zachowanie niektórych właścicieli nieruchomości nr 355/32 pozostaje więc w rażącej sprzeczności z dokonanymi na etapie wydawania decyzji o warunkach zabudowy ustaleniami ze strony Miasta. Z uwagi na to, iż właściciele nieruchomości na osiedlu Zeta Park pomimo wezwań ze strony Miasta Ustroń nie udostępniili wjazdu na osiedle z ulicy Pod Skarpą Miasto nie posiadało innej możliwości niż wszczęcie postępowania wywłaszczeniowego oraz podziałowego w celu doprowadzenia komunikacji w tym rejonie do stanu zgodnego z przyjętymi wcześniej ustaleniami oraz zapewniającego bezpieczny ruch samochodowy. Dlatego też argumenty podnoszone przez Skarżącego dotyczące naruszenia ustalonego ładu przestrzennego osiedla są chybione, bowiem to wyłącznie od woli właścicieli nieruchomości na osiedlu Zeta Park zależy to czy osiedle będzie osiedlem zamkniętym i odgrodzonym od innych nieruchomości. W chwili obecnej nie istnieją bowiem żadne przeszkody natury prawnej jak i faktycznej aby umożliwić i otworzyć wjazd na osiedle od strony ul. Pod Skarpą, z którego mogliby korzystać właściciele położonych tam nieruchomości. Otworzenie wjazdu nie musi się łączyć z całkowitym otwarciem osiedla bowiem może być przeznaczone wyłącznie dla jego mieszkańców tak jak obecnie jest to przy wjeździe od ul. Staffa.

Reasumując tą część uzasadnienia stwierdzenie, iż wydzielenie drogi stworzy sytuację zagrożenia bezpieczeństwa zdrowia i życia mieszkańców jest bezpodstawne. Rozwiązanie projektowe przedstawione w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego polegające na udrożnieniu potoku komunikacyjnego poprzez włączenie osiedla Zeta Park tak do sieci dróg wewnętrznych na osiedlu mieszkaniowym w rejonie ul. Staffa jak i do ul. Pod Skarpą – drogi zbiorczej (co wprost wynika z decyzji ustalających warunki zabudowy dla realizacji inwestycji polegającej na budowie zespołu mieszkaniowego Zeta Park) usprawnia komunikację i czyni ją bezpieczną.

Odnosząc się do zarzutu podnoszonego przez Skarżącego, a dotyczącego naruszenia przepisu art. 43 ustawy o drogach publicznych, stanowiącego, iż obiekty budowlane przy drogach gminnych powinny być usytuowane w odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni co najmniej 6 metrów, również należy wskazać, iż jest on chybiony. Przepis ten odnosi się bowiem do sytuowania obiektów budowlanych przy drogach, a nie do wydzielenia nieruchomości zajętej pod istniejące drogi. Jednakże nawet w przypadku sytuowania obiektów przy drogach jest możliwe usytuowanie ich w odległości mniejszej za zgodą zarządcy drogi wydaną przed uzyskaniem przez inwestora obiektu pozwolenia na budowę lub

zgłoszeniem budowy albo wykonywania robót budowlanych (ust.2 przepisu art. 43). Należy także podnieść, iż przebieg drogi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego odzwierciedlał i sankcjonował jej przebieg w terenie, bowiem droga ta fizycznie istniała podczas prac nad planem jak i w dniu jego uchwalenia.

Zarzuty podniesione w opinii architektonicznej dotyczące podziału nieruchomości nr 355/32 sporządzonej przez architekta Tomasza Markiewicza, a które stanowią integralną część skargi są bezzasadne. Ponadto dotyczą one projektu podziału nieruchomości, a nie postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W opinii architektonicznej nie został wskazany żaden z przepisów zaskarżonej uchwały, który w ocenie Skarżącego byłby sprzeczny z prawem, ani jego uzasadnienie. Ponadto Skarżący reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie wskazał precyzyjnie, które z zarzutów czyni częścią skargi.

Niezależnie od powyższych uchybień skargi organ w dalszej części uzasadnienia odniesie się do zarzutów merytorycznych, które w jego ocenie można byłoby uznać za część skargi, czyniąc to z tzw. ostrożności procesowej. Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotyczące działki nr 355/32 polegające na przeznaczeniu jej części pod tereny dróg dojazdowych – KD-D nie naruszają pozostałych postanowień zaskarżonej uchwały, a wskazanych w opinii architektonicznej. W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, iż przeznaczenie części nieruchomości nr 355/32 (§15 ust.1 pkt 12 uchwały) pod tereny dróg dojazdowych nie koliduje z przepisem :

- 1) §13 ust.1 pkt 2 zaskarżonej uchwały, który ustala szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości poprzez adaptację istniejących działek wydzielonych przed wejściem w życie planu, pod warunkiem, że nie ingerują one w planowaną komunikację publiczną. Działka nr 355/25 wraz z usytuowanym na niej budynkiem nie ingeruje w planowaną drogę publiczną, oznaczoną jako część I na planie podziału w sposób uniemożliwiający jej wyodrębnienie jako pasa drogowego o szerokości 10m, bowiem droga ta już fizycznie istnieje. Nieprawdziwe jest stwierdzenie, że wydzielenie pasa drogowego o szerokości 10m skutkowałoby koniecznością wyburzenia części budynku mieszkalnego. Wynika to jednoznacznie z rysunku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Poza tym nie istnieje konieczność wyburzania budynku w sytuacji, w której jak już wskazano wyżej droga została wybudowana;
- 2) §13 ust.1 pkt 7 zaskarżonej uchwały, bowiem postanowienia §15 ust.1 pkt 12 w zakresie działki nr 355/32 nie dotyczą wydzielania nowej działki na terenie przylegającym do drogi publicznej, ale sankcjonują przebieg istniejącej drogi;
- 3) §15 ust.1 pkt 1 i pkt 9, bowiem postanowienia §15 ust.1 pkt 12 w zakresie działki nr 355/32 nie dotyczą przebudowy ani budowy czy rozbudowy istniejącej drogi, a wydzielenia drogi już istniejącej;
- 4) §15 ust.1 pkt 12 bowiem przepis ten zakłada wydzielenie **pasa drogowego** o szerokości 10,00 m co absolutnie nie narusza ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (tak jego części rysunkowej jak i tekstowej) i jest z nimi zgodny. Wydzielenie na pewnym odcinku działki nr 355/32 pasa drogowego o szerokości 8,5 – 9,5 m (z uwagi na istniejące uwarunkowania, zagospodarowanie bądź też elementy infrastruktury technicznej) nie narusza ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Pas o szerokości 8,5 – 9,5 m pozwala swobodnie na realizację publicznej drogi dojazdowej jednojezdniowej z dwoma pasami ruchu oraz chodnikiem;

- 5) §16 ust.1 pkt 2 bowiem przepis ten odnosi się do nowo projektowanych ulic, a nie dla ulic które już istnieją. Na marginesie można jedynie przypomnieć, iż w opinii architektonicznej wskazano, że na działce istnieje już podziemna infrastruktura techniczna kanalizacji deszczowej i wodociągowa, zaś na granicy z działką nr 355/25 elektroenergetyczna SN i En oraz telekomunikacyjna.

Biorąc pod uwagę powyższe nie można podzielić twierdzenia zawartego w opinii architektonicznej, iż droga przedstawiona na wstępnym projekcie podziału (co pokrywa się z liniami rozgraniczającymi w części graficznej miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego działki nr 355/32) spełnia ustalenia planu jako ulica wewnętrzna zgodnie z §15 ust.1 pkt 8 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i nie mogła zostać przeznaczona pod drogę publiczną dojazdową. Jak już wyżej wskazano przebieg tej drogi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego **odzwierciedlał i sankcjonował jej przebieg w terenie, bowiem droga ta fizycznie istniała podczas prac nad planem jak i w dniu jego uchwalenia.** Ponadto droga ta spełnia parametry określone w zaskarżonej uchwale dla dróg dojazdowych, bowiem warunek szerokości 10 m dotyczy linii rozgraniczających, w których musi się „zmieścić droga” – tj. jezdni z dwoma pasami ruchu i chodnikiem. W związku z tym w opinii architektonicznej błędnie założono, iż jezdnia łącznie z chodnikiem musi posiadać szerokość 10m i aby spełnić ten warunek to linia rozgraniczająca weszłaby w obrys istniejącego budynku wielorodzinnego, co w rzeczywistości wykluczałoby możliwość realizacji pasa drogowego 1KD-D w części działki 355/32.

Dalsze twierdzenia zawarte w skardze, a dotyczące zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jako niespójnego z dotychczasowymi działaniami podejmowanymi przez organy administracji samorządowej wobec członków wspólnoty i właścicieli nieruchomości położonych na obszarze Miasta Ustroń ,w tym wydzierżawienie przez Miasto Ustroń części działki nr 346/34 nie mają związku z uchwaleniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jako nieuprawnione i zdecydowanie zbyt daleko idące należy uznać twierdzenia, iż wydzierżawienie części działki nr 346/3,4 będącej własnością Miasta Ustroń miało jakkolwiek związek z przeznaczaniem terenów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, oraz iż fakt zawarcia umowy dzierżawy zdecydował o przeznaczeniu części nieruchomości będącej współwłasnością Skarżącego jako tereny dróg dojazdowych. Zresztą Skarżący nawet nie próbował w sposób logiczny wykazać w jaki sposób zawarcie umowy dzierżawy miałoby mieć wpływ na usytuowanie budynku na działce nr 346/21 (na rzecz której została zawarta umowa dzierżawy) skoro Miasto Ustroń nie było inwestorem budynku na tej działce i nie posiadało żadnych możliwości ingerowania w sposób zabudowy działki.

Skarżący zarzucił także naruszenie w toku podejmowania zaskarżonej uchwały przepisów dotyczących przeprowadzania konsultacji społecznych projektu oraz procedury jej przyjęcia nie precyzując jednakże na czym miałyby polegać owo naruszenie.

Odnosząc się do pierwszego zarzutu dotyczącego nieprzeprowadzenia konsultacji społecznych, pomimo iż Skarżący nie wyjaśnia jaką procedurę uznaje za konsultacje społeczne należy wyjaśnić, iż uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wymaga zapewnienia udziału społeczeństwa w autonomiczny sposób.

I tak na podstawie art. 17 pkt 10 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717 z późniejszymi zmianami), w związku z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010r. o zmianie

ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. Nr 130, poz. 871) oraz odpowiednio:

1) Uchwały Rady Miasta Ustroń Nr XXXIV/383/2009 z dnia 25 czerwca 2009r. w sprawie przystąpienia do opracowania zmiany fragmentu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ustroń zatwierdzonego Uchwałą Rady Miasta Ustroń Nr XXXI/269/2005 r. z dnia 7 kwietnia 2005 r. i opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Woj. Śląskiego nr 64, poz.1668 z 23.05.2005 r. w Ustroniu w rejonie ulic Cieszyńskiej, Stawowej, Tartacznej, Spółdzielczej, Daszyńskiego, Strażackiej, Ogrodowej, A.Brody oraz projektowanego odcinka ulicy zbiorczej łączącej ul. A.Brody z ul. Cieszyńską,

2) Uchwały Rady Miasta Ustroń Nr XXXV/400/2009 z dnia 27 sierpnia 2009r. zmieniającej Uchwałę Nr XXXIV/383/2009 Rady Miasta Ustroń z dnia 25 czerwca 2009 r. w sprawie przystąpienia do opracowania zmiany fragmentu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ustroń,

3) Uchwały Rady Miasta Ustroń Nr XXXIV/384/2009 z dnia 25 czerwca 2009r. w sprawie przystąpienia do opracowania zmiany fragmentu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ustroń zatwierdzonego Uchwałą Rady Miasta Ustroń Nr XXXI/269/2005 r. z dnia 7 kwietnia 2005r. i opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Woj. Śląskiego nr 64, poz.1668 z 23.05.2005 r. w Ustroniu w rejonie ulic A.Brody, Grażyńskiego, al. Legionów, Parkowej, Hutniczej, 3 Maja, Partyzantów oraz projektowanego odcinka ulicy zbiorczej łączącej ul. Partyzantów z ul. A.Brody.

oraz art. 39 ust. 1, art. 46 pkt 1, art. 54 ust. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz.1227 ze zm.) w lokalnej prasie („Gazeta Ustrońska”) w dniu 14.04.2011 r. oraz na tablicach ogłoszeń **ukazało się zawiadomienie - obwieszczenie** o wyłożeniu w dniach od 21 kwietnia 2011 r. do 24 maja 2011 r. w siedzibie Urzędu Miasta Ustroń (pok. nr 31) w godzinach od 9.00 do 14.00 **do publicznego wglądu projektów** zmian fragmentów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ustroń zatwierdzonego Uchwałą Rady Miasta Ustroń Nr XXXI/269/2005 z dnia 7 kwietnia 2005r. (Dz. Urz. Woj. Śląskiego Nr 64, poz. 1668):

- w Ustroniu w rejonie ulic Cieszyńskiej, Stawowej, Tartacznej, Spółdzielczej, Daszyńskiego, Strażackiej, Ogrodowej, A.Brody oraz projektowanego odcinka ulicy zbiorczej łączącej ul. A.Brody z ul. Cieszyńską
- w Ustroniu w rejonie ulic A.Brody, Grażyńskiego, al. Legionów, Parkowej, Hutniczej, 3 Maja, Partyzantów oraz projektowanego odcinka ulicy zbiorczej łączącej ul. Partyzantów z ul. A.Brody

oraz o terminie i miejscu (6 maja 2011 r., sala sesyjna Urzędu Miasta Ustroń, godz. 14.30) dyskusji publicznej nad przyjętymi w w/w projektach planów miejscowych rozwiązaniami jak i terminie składania uwag (do dnia 21 czerwca 2011r.).

Procedura przeprowadzenia konsultacji wymaganych przez ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym została więc przeprowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Ustosunkowując się z kolei do wniosku Skarżącego o wstrzymanie przez Sąd wykonania zaskarżonej uchwały w całości należy wskazać, iż w przypadku uchwały będącej aktem prawa miejscowego w obowiązującym stanie prawnym nie zachodzą do tego podstawy. Zaskarżona uchwała posiada bowiem status aktu prawa miejscowego i weszła w życie (przepis art. 61 §3 zd.1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi) - co wyklucza możliwość wstrzymania wykonania tej uchwały. Z tego względu zbędne jest odnoszenie się do wskazanych przez Skarżącego przesłanek, które jego zdaniem uzasadniałyby wstrzymanie wykonania uchwały. Na marginesie można jedynie zauważyć, iż Skarżący nie może domagać się wstrzymania wykonania całej uchwały, skoro nie posiada interesu prawnego do zaskarżenia jej w całości, co podnoszono wyżej.

Przechodząc do ostatniego zagadnienia, tj. udzielenie odpowiedzi na wezwanie do usunięcia prawa należy wyjaśnić, iż wezwanie to zostało sporządzone przez pełnomocnika Skarżącego pismem z dnia 27 lutego 2014r., i zostało doręczone do Rady Miasta Ustroń w dniu 6 marca 2014r. W związku z tym 60 dniowy termin do wniesienia skargi, w sytuacji gdyby organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, upłynąłby w dniu 5 maja 2014r. Tymczasem Rada Miasta Ustroń Uchwałą Nr XLIII/475/2014 z dnia 30 kwietnia 2014r. nie uwzględniła wezwania Skarżącego do usunięcia naruszenia interesu prawnego, a więc udzieliła mu odpowiedzi na wezwanie w terminie 60 dni od dnia wniesienia wezwania.

Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, iż przeznaczenie działki będącej współwłasnością Skarżącego nie narusza obowiązujących przepisów prawa, procedura uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego została przeprowadzona w sposób prawidłowy, a Skarżący nie posiada interesu prawnego w zaskarżeniu uchwały w całości w związku z czym skarga jako bezzasadna powinna ulec oddaleniu.